

पृथिव्यां प्रथमे देवीं सुयज्ञेनैव पूजिता ।
शङ्करेणोपदिष्टेन पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥
त्रिषु लोकेषु तत्प्रपञ्चादाद्या परमात्मनः ।
पुण्यधूपादिभिर्भक्त्या पूजिता मुनिभिः सुरैः ॥
कलयता याः समुद्भूताः पूजितास्तत्र भारते ।
पूजिता ग्रामदेवस्य ग्रामे च नगरे सुने ॥
यवं ते कथितं सर्वं प्रकृतेश्चरितं शुभम् ।
यथागमं लक्षणस्य किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिलखे प्रकृतिचरितं
नामाशुक्रमः प्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ पुरुषनाम्नो-
२० प्रकृतेर्ज्ञान उच्चार्यता यथा,—

नारद उवाच ।

“आदौ राधांसुत्थायं पश्चात् कृष्णं विदुर्बुधाः ।
निमित्तमस्य मां भक्तं वद भक्तजनप्रिय ॥

श्रीनारायण उवाच ।

निमित्तमस्य त्रिविधं कथयामि निशामय ।
जगन्माता च प्रकृतिः पुरुषश्च जगत्पिता ।
गरीयसीति जगतां माता प्रतयुक्तेः पितुः ॥
राधाकृष्णोति गौरौश्लेषेण शब्दः श्रुतौ श्रुतः ।
कृष्णराधेश्चगौरौति लोके न च कदा श्रुतः ॥
प्रसीद रोहिणीचन्द्र गृह्याणां प्रार्थनां मे मम ।
गृह्याणां मया दत्तं संज्ञया सह भास्कर ॥
प्रसीद कमलाकान्त गृह्याणं मम पूजनम् ।
इति दृष्टं सामवेदे कौथुमे सुनिसत्तम ॥
राशब्दोच्चारणादेव स्मृतौ भवति साधवः ।
घाशब्दोच्चारतः पश्चाद्वावलेव ससम्भ्रमः ॥
आदौ पुरुषसुत्थायं पश्चात् प्रकृतिसुचरेत् ।
स भवेन्मातृगामी च वेदातिक्रमणे सुने ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मलखे ५० अध्यायः ॥

प्रकृष्टं, चि, (प्रकृष्यते इति । प्र + कृष + क्त ।)
प्रकर्षयुक्तम् । तत्पर्यायः । सुखम् २ प्रसुखम् ३
प्रवर्द्धम् ४ वर्धम् ५ वरेण्यम् ६ प्रवरम् ७ पुरो-
गम् ८ अनुत्तरम् ९ प्रायश्चरम् १० प्रवेकम् ११
प्रधानम् १२ अग्रसरम् १३ उत्तमम् १४
अग्रम् १५ ग्रामणीः १६ अग्रणीः १७ अग्रि-
मम् १८ जालम् १९ अग्रम् २० अनुत्तमम् २१
अनवराद्धम् २२ प्रेष्ठम् २३ परार्द्धम् २४
परम् २५ । इति हेमचन्द्रः । ६ । ७४ ॥ (यथा,
मनुः । ७ । १७० ।

“यदा प्रकृष्टा मन्यते सर्वान् प्रकृतीर्भूषम् ।
अलुक्चितं तथात्मानं तदा कुर्वीत विग्रहम् ॥”
आकृष्टम् । यथा, देवीभागवते । १ । ६ । ८२ ।
“रथाङ्गेन तदा च्छिन्ने विष्णुना प्रभविष्णुना ।
जघनोपरि वेगेन प्रकृष्टे शिरसी तयोः ॥”

प्रकोष्ठः, पुं, (पुकुष्यतेनेनेति । प्र + कुष निष्कर्षे +
“उषिकुषीति ।” उणा० २ । ४ । इति स्थानम् ।)
कपोथेरधोमणिवन्धपथ्यन्तहस्तभागः । इत्य-
मरः । २ । ६ । ८० ॥ (यथा, रघुः । ३ । ५६ ।

“ततः प्रकोष्ठं हरिचन्दनाङ्किते
प्रमथ्यमानार्णवधोरनादिनीम् ।
रघुः शशाङ्काहंसुखेन पञ्चिणा
शरासनव्यमनुनाडिजैजसः ॥”

गृहद्वारपिण्डकम् । वीथी इति विहोन्द इति
च ख्यातम् । इति प्रघाणशब्दटीकायां भरत-
सुङ्गतमपुरेष्टाः ॥ (यथा, मानवे । ७ । २२३ ।
शोकटीकायां कुल्लूकभट्टः ।

“ततः सन्धोपासने कृत्वा तस्मात् प्रदेशात्
कचान्तरं विविक्तप्रकोष्ठवकाशमन्यद्गत्वा
गृहस्थान्तरे धृतशस्त्रो रहस्याभिधायिनां
चराणां स्वयापारं शय्यायात् ॥”)

प्रखरः, पुं, (प्रचर + एषोदरादित्वात् साधुः ।)
अश्वकवचः । इति शब्दमाला ॥ प्रखर इति च
पाठः ॥

प्रक्रान्ता, [न्तृ] चि (प्र + क्रम + टच् ।) उपक्रम-
कर्ता । आरम्भकर्ता । इति व्याकरणम् ॥

प्रक्रमः, पुं, (प्र + क्रम + भावे घञ् ।) क्रमः ।
अवसरः । इति मेदिनी । मे, ४६ ॥ प्रथमारम्भः ।
तत्पर्यायः । उपक्रमः २ । इत्यमरः । ३ । २ । २६ ॥
(यथा, कथासरित्सागरे । १८ । ६३ ।

“पूर्वजैरपि हि प्राचीं प्रक्रमेण जिता दिशः ।
गङ्गोपकण्ठे वासश्च विहितो हस्तिनापुरे ॥”)

प्रक्रान्तः, चि, (प्र + क्रम + क्तः ।) प्रकरणस्थः ।
आरब्धः । यथा, भट्टः । ४ । ११ ।

“आतिष्ठद्गु जपन् सन्ध्यां प्रक्रान्तामायतीगवम् ।
प्रातस्तरां पतन्निभ्यः प्रबुद्धः प्रथममविम् ॥”

प्रक्रिया, स्त्री, (प्र + कृ + प्रः ।) वृषदीनां चामर-
धूननश्चधारणादित्यापारः । तत्पर्यायः ।
अधिकारः २ । इत्यमरः । २ । ८ । ३१ ॥
अधीकारः ३ । नियतविधिः ४ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ प्रकृष्टकायम् ॥ (यथा, महाभारते ।
१२ । १११ । ५८ ।

“नोक्चितं सद्यते कश्चित् प्रक्रिया वैरकारिका ।
शुचैरपि हि युक्तस्य दोष एव निपाद्यते ॥”)

प्रक्रिन्नः, चि, (प्र + कृ + क्तः ।) टप्पः । इति
जटाधरः ॥ प्रकर्षेण कोदयुक्तश्च ॥

प्रकणः, पुं, (प्र + कण शब्दे + “कणो वीणायाश्च ।”
३ । ३ । ६५ । इति अप् ।) वीणायाः कणितः ।
वीणाशब्दः । तत्पर्यायः । प्रकाणः २ । इत्य-
मरः । १ । ६ । २४ ॥ सुकाणः ३ सुकणः ४ उप-
काणः ५ उपकणः ६ । इति भरतः ॥

प्रकाणः, पुं, (प्र + कण + घञ् ।) प्रकणः । इत्य-
मरः । १ । ६ । २४ ॥

प्रचरः, पुं, (प्रकर्षेण चरति सञ्चलतीति । प्र +
चर + अच् ।) अश्वसन्नाहः । इति हेमचन्द्रः ।
४ । ३१७ ॥

प्रचालनं, स्त्री, (प्र + चालि + ल्युट् ।) धावनम् ।
मार्जनम् । यथा,—

“धर्मार्यं यस्य विच्छेदा वरं तस्य निरीहता ।
प्रचालनादि पङ्क्त्य दूरादस्यार्थं वरम् ॥”

इति हितोपदेशे १ परिच्छेदः ॥

प्रचालितः, चि, (प्र + चालि + क्तः ।) धौतः ।
मार्जितः । इति हलायुधः ॥

प्रक्षेपः, पुं, (प्र + क्षिप + घञ् ।) औषधादिषु
क्षेपणीयद्रवम् । यथा,—

“प्रक्षेपः पादिकः काथात् क्षेपे कल्कसमी मतः ।
योऽङ्गशालचतुर्भागं वातपित्तकफार्तिषु ॥
चौद्रं कषाये दातव्यं विपरीता तु शर्करा ।
मात्रा चौद्रष्टतादीनां क्षेपे काथे च चूर्णवत् ॥
माषिकं हिङ्गु सिन्धुं चरणाद्यास्तु

श्राणिकाः ॥”

इति वैद्यकपरिभाषा ॥

विक्षेपः । यथा, “समित्यक्षेपान्तं कर्म कृत्वा ॥”
इति भवदेवभट्टः ॥ (प्रहरणम् । यथा, भाग-
वते । ४ । २६ । १६ ।

“मनोरक्षिर्बुद्धिस्ततो हृत्तौडो दम्बकूरः ।
पक्षेन्द्रियार्थप्रक्षेपः सप्तधातुवक्ष्यकः ॥”)

प्रक्षेपणं, स्त्री, (प्र + क्षिप् + ल्युट् ।) प्रकर्षेण
क्षेपः । निक्षेपणम् । (यथा, याज्ञवल्क्ये । २ । २६४ ।

“अर्धप्रक्षेपणात् विंशं भागं शुक्लं वृषो हरेत् ॥”)

प्रक्षुब्धः, पुं, (प्रक्षुब्धतीति । प्र + क्षुब्ध अयत्त-
शब्दे + ल्युः ।) नाराचः । इत्यमरः । २ । ८ । ८७ ॥

प्रक्षुब्धना, स्त्री, (प्रक्षुब्धन + टाप् । यदा, प्रक्षु-
ब्धनं अयत्तशब्दोऽस्य स्या इति । अच् । टाप् ।)

नाराचः । इत्यमरटीकायां भगीरथः ॥

प्रक्षुब्धः, पुं, (प्रक्षुब्धतीति । प्र + क्षुब्ध अयत्त-
शब्दे + ल्युः ।) नाराचः । इत्यमरटीकायां भगी-
रथः ॥

प्रक्षुब्धना, स्त्री, (प्रक्षुब्धन + टाप् ।) नाराचः ।
इत्यमरटीकायां भगीरथः ॥

प्रखरः, पुं, (प्रकृष्टः खरः ।) हयसन्नाहः । कुकुरः ।
अश्वतरः । अयत्तखरे, चि । इति मेदिनी ॥

प्रखः, चि, (प्रख्यातीति । प्र + ख्या ख्यातौ +
कः ।) उत्तरपदे तुल्यार्थवाचकः यथा,—

“सुखतरपदे प्रखः प्रकारः प्रतिमो निभः ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

(यथा, महाभारते । १ । २०८ । ३१ ।
“दिपचगुरुप्रखेर्दारेः सौधैश्च शोभितम् ।
शुभमभयप्रखैर्गोपुरैर्मन्दरोपमैः ॥”

श्रेष्ठः । यथा, तत्रैव । १२ । २०४ । ८ ।
“ज्ञानसुतपद्यते पुंसां चयात् पापस्य कर्मणः ।
यथादर्शने प्रखे पश्यत्यात्मानमात्मनि ॥”)

प्रख्यातः, चि, (प्र + ख्या + क्तः ।) प्रकृष्टख्याति-
युक्तः । विख्यातः । यथा,—

“यस्य व्याकरणे वरेण्यघटनास्मृतेः, प्रवन्धा दश
प्रख्याता नव वेदकेऽपि तिथिनिर्धारार्थ-

मेकोऽङ्कतः ॥”

इति सुप्रबोधशेषे तच्छिष्यपदम् ॥

प्रख्यातवृत्तः, पुं, (प्रख्यातो वृत्ता जनयिता यस्य ।
कम् ।) विख्यातपिण्डकः । यथा,—

“स्यादासुख्यायणोऽसुख्य पुत्रः प्रख्यातवृत्तः ॥”
इति हेमचन्द्रः । ३ । १६६ ॥

प्रख्यातिः, स्त्री, प्रकृष्टकीर्तिः । विख्यातिः । प्रपूर्व-
ख्याधातोः क्तिन्प्रत्ययनिष्पन्ना ॥

प्रगल्भः, पुं, (प्रत्वाप्तो गल्भो यत्त्रियस्य ।)
कुर्परिपरिकल्पयन्तभागः । इत्यमरः । २ । ६ । ८० ॥

कशुड अवधि वगल पथ्यन्त इति भाषा ॥